

Sygn. akt VII Kz 523/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie – VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Brzózka

Protokolant: st. sekretarz sądowy Małgorzata Idzikowska-Oleszczyk

po rozpoznaniu w sprawie E. M. (1) i in.

o czyny z art. 216 § 1 k.k. i in.

zażalenia wniesionego dnia 9 października 2017 r.

przez oskarżyciela prywatnego K. P.

na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 3 października 2017 r., w sprawie sygn. akt II K 697/17

w przedmiocie uznania za bezskuteczny prywatnego aktu oskarżenia K. P. wniesionego w dniu 21 lipca 2017 r. przeciwko E. M. (1) i in.

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Zawierciu uznał za bezskuteczny prywatny akt oskarżenia K. P. wniesiony w dniu 21 lipca 2017 r. przeciwko E. M. (1) i in., albowiem oskarżyciel prywatny w określonym przez Sąd terminie nie usunął braków formalnych wniesionego aktu oskarżenia, do czego został zobowiązany zarządzeniem z dnia 27 lipca 2017 r.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wniósł oskarżyciel prywatny K. P., wskazując, że wbrew ustaleniom zaskarżonego zarządzenia, usunął skutecznie braki formalne wniesionego aktu oskarżenia. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia o uznaniu za bezskuteczny prywatnego aktu oskarżenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zarządzeniem z dnia 27 lipca 2017 r. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Zawierciu wezwał oskarżycieli prywatnych K. P. i J. P. do uzupełnienia w terminie 7 dni prywatnego aktu oskarżenia przeciwko E. M. i in. poprzez: 1. sprecyzowanie opisu czynów wyszczególnionych w prywatnym akcie oskarżenia pod poz. 1-11, poprzez wskazanie miejsca, czasu i sposobu popełnienia poszczególnych czynów oraz wskazanie oskarżonych o poszczególne czyny, spośród oskarżonych wyszczególnionych w prywatnym akcie oskarżenia pod poz.1-11, wskazanie które czyny zarzucane są poszczególnym oskarżonym; 2. wskazanie danych osobowych (imion i nazwisk) osób oskarżonych w a/ o jako (...), „asystentka pani F.”, „policjant G.”, „asystent policjanta G.”; 3. wskazanie dowodów, na których opiera się oskarżenie, o przeprowadzenie których oskarżyciel wnosi; 4. załączenie 12 odpisów uzupełnionego aktu oskarżenia;

5. uiszczenie w terminie 7 dni zryczałtowanej równowartości wydatków w wysokości 300,00 (trzystu) złotych, pod rygorem uznania prywatnego aktu oskarżenia za bezskuteczny. Podstawę prawną zarządzenia wzywającego oskarżycieli do usunięcia braków formalnych stanowiły przepisy art. 120 § 1 k.p.k. w zw. z art. 621 § 1 k.p.k., § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 maja 2003 r. w sprawie wysokości zryczałtowanej równowartości wydatków w sprawach z oskarżenia prywatnego (Dz. U. Nr 104, poz. 980).

Zarządzenie wzywające do usunięcia braków formalnych prywatnego aktu oskarżenia zostało osobiście odebrane przez K. P. dnia 22 sierpnia 2017 r., zaś 29 sierpnia 2017 r., tj. z zachowaniem zakreślonego zarządzeniem 7 dniowego terminu K. P. złożył trzy pisma. Sąd Rejonowy uprawniony był przyjąć, że nie usunęły one braków formalnych aktu oskarżenia. Mimo jasno sformułowanego wezwania K. P. nie wskazał co do poszczególnych oskarżanych osób opisu zarzucanych im czynów, w szczególności sposobu i okoliczności ich popełnienia, w najprostszym chociażby sensie zrealizowania przez poszczególne osoby znamion ustawowych czynów zabronionych. Nie wiadomo nawet czy poszczególne osoby miały zrealizować znamiona czynu zabronionego czy tylko „czerpać bezprawne korzyści osobiste i majątkowe z unieważnienia dowodu osobistego K. P.. Wezwany do wskazania danych osobowych osób oskarżonych (imion i nazwisk) wskazał jako oskarżonych inne osoby, o innych nazwiskach niż w pierwotnie złożonej skardze.

W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy uprawniony był przyjąć, że K. P. nie uzupełnił braków formalnych aktu oskarżenia, uproszczonego zresztą istotnie w postępowaniu w sprawach z oskarżenia prywatnego i w konsekwencji prawidłowo uznał go za bezskuteczny. Nie można nadać biegu skardze, która nie wskazuje kogo, o jaki czyn i w jako sposób popełniony oskarża. Nie można stawiać w stan oskarżenia obywatela o niesprecyzowy czyn.

Podstawą prawną orzeczenia Sądu Okręgowego był przepis art. 437 § 1 k.p.k.